

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 200.

Eyvende Sæssion.

59de Møde.

Lørdagen den 19de Februar.

(Fortsat.)

Ravfer (fortsat): Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovellin) anførte som den væsentligste Indvending imod Loven, at, naar den kom ud, saa vilde Forholdene ikke i en ganske kort Tid forandre sig betydelig, og at Forholdene i Fattigkvartererne navnlig ikke vilde forandre sig. Efter min Opfattelse af en Byggelovs Virksomhed vilde jeg ansee det for meget urigtigt, isald den skulde indeholde saadanne Bestemmelser, at i det Dieblit, den kom ud, vilde den gribe ind paa en saadan Maade, at Fattigkvartererne derved væsentlig vilde forandres, at de Anker, som man kan anføre imod Fattigkvartererne, derved pludselig skulde afhjælpes. Det samme ærede Medlem har meent, at der i Fattigkvartererne burde være større Gaardspladser; det var vistnok ønskeligt; han har fremdeles meent, at der i Fattigkvartererne maatte være høiere Etager, men lavere Huushøider; men i den Anledning skal jeg tillade mig at bemærke, at, naar en Byggelov indeholder saadanne Bestemmelser, at, naar den kom ud, saa skulde Fattigkvartererne ikke efterhaanden, men strax faae høiere Etager, lavere Bygninger og større Gaardspladser, saa vilde det indirecte være at forlange, at Fattigkvartererne skulde aldeles nedbrydes, og enten ikke bygges op igjen eller ialfald bygges op efter ganske andre Regler. En saadan vidtgaaende Foranstaltning vil jo ogsaa fordrø Resourcer i den ene og anden Henseende, som

der dog muligvis ikke være tilstede. Jeg kan saaledes ikke skønne Andet, end at denne Anke ikke rammer Affattelsen af Byggeloven, da den gaaer ud fra Forudsætninger, som ved en nærmere Undersøgelse ville vise sig at være uholdbare. Jeg for min Part holder for, at man ikke bør gjøre pludselige Forandringer, som have en stor Indgriben i den private Eiendomsret til Følge; jeg anseer det for langt rettere, at man saavel i dette, som i saa mange andre Forhold, farer frem med Lempe, og naar man er vis paa, at hvergæng slige Bygninger enten nedbrydes paa Grund af Alde eller afbrænde ved et ulykkelig Tilfælde, at de saa skulde opføres paany efter hensigtsmæssigere Bestemmelser, saa kan man dog tilfodt komme ud af de Vanskeligheder, som den ærede Rigsdagsmand forskjellige Gange har omtalt.

Uf de andre specielle Indvendinger, som den ærede Rigsdagsmand fremhævede, skal jeg tillade mig korteligen at berøre hans Anke mod den foreslaaede Høide af Etagerne. Den ærede Rigsdagsmand har i saa Henseende sagt, at der var sat en Præmie for ikke at bygge over 4 Alen; men det kan jeg ikke skønne at være begrundet deri, at man har forbudt at bygge under 4 Alen. Jeg kan ikke see, at man ved at følge Lovens Bestemmelser netop med Hensyn til dette Punct, eller rettere ved kun at bygge Etager paa 4 Alen, kan have nogensomhelst anden Fordeel undtagen den, at man derved vilde være istand til at faae et større Antal Etager, men det ligger jo i Sagens Natur, at, hvilket Tal man end valgte til Minimum, saa vilde den Indvending ligesuldt kunne gøres gjældende, at man satte en Præmie paa at bygge Etager med den og den Høide, der var sat som Minimum.